

Warszawa, 18 września 2014 r.

DIP-III-0210-1/15/14
DIP/4112/14

Według rozdzielnika

Szanowni Państwo,

W załączeniu przesyłam, przygotowany w Ministerstwie Gospodarki, projekt zarządzenia Prezesa Rady Ministrów powołującego Międzyresortowy Zespół do spraw Przemysłu Metalurgicznego wraz z jego uzasadnieniem oraz oceną skutków regulacji, który jest obecnie przedmiotem uzgodnień międzyresortowych.

Zwracam się z prośbą o przysłanie ewentualnych uwag do ww. projektu dokumentu w terminie do dnia 20 października br.

Załącznik – 1 (jw.)

Rozdzielnik:

NSZZ „Solidarność”,
Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
Forum Związków Zawodowych,
Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
Konfederacja Lewiatan,
Związek Rzemiosła Polskiego,
Business Centre Club,
Krajowa Izba Gospodarcza,
Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa,
Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu.

z poważaniem

P. D. KUCZYŃSKI

do: P. A. STANIEWSKI

P. S. ARCZEWSKI

P. P. KACIARSKI

(widzę potencjał
alwiczek)

K.

**ZARZĄDZENIE NR
PREZESA RADY MINISTRÓW
z dnia**

w sprawie Międzyresortowego Zespołu do spraw Przemysłu Metalurgicznego

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2012 r. poz. 392) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się Zespół do spraw Przemysłu Metalurgicznego, zwany dalej „Zespołem”.
2. Zespół jest organem pomocniczym Prezesa Rady Ministrów.

§ 2. Do zadań Zespołu należy:

- 1) monitorowanie sytuacji sektora metalurgicznego na świecie, w Unii Europejskiej i w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) koordynacja i monitorowanie realizacji działań ukierunkowanych na:
  - a) utrzymanie i rozwój bazy produkcyjnej przemysłu metalurgicznego w Rzeczypospolitej Polskiej,
  - b) rozszerzenie rynków zbytu dla wyrobów przemysłu metalurgicznego wyprodukowanych w Rzeczypospolitej Polskiej,
  - c) wzrost innowacyjności i globalnej konkurencyjności sektora metalurgicznego w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) wykonywanie czynności związanych z koordynowaniem i monitorowaniem działań administracji rządowej w związku z pracami Grupy Wysokiego Szczebla do spraw Przyszłości Sektora Stalowego UE i Komunikatem Komisji Europejskiej z dnia 11 czerwca 2013 roku „Plan działania na rzecz konkurencyjnego i zrównoważonego przemysłu stalowego w Europie” (COM(2013) 407 final) oraz innych inicjatyw i gremiów Unii Europejskiej dotyczących przemysłu metalurgicznego;
- 4) opracowywanie propozycji założeń rozwiązań legislacyjnych, wpływających na poprawę sytuacji przemysłu metalurgicznego w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) opracowanie dobrych praktyk mogących mieć wpływ na sektor metalurgiczny w Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. 1. W skład Zespołu wchodzi:

- 1) przewodniczący - minister właściwy do spraw gospodarki;
- 2) wiceprzewodniczący - w randze sekretarza stanu albo podsekretarza stanu wyznaczony przez ministra właściwego do spraw gospodarki;
- 3) członkowie:
  - a) w randze sekretarza stanu albo podsekretarza stanu wyznaczeni przez:
    - ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej,
    - ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
    - ministra właściwego do spraw środowiska,
    - ministra właściwego do spraw nauki,
    - ministra właściwego do spraw pracy,
    - ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania,
    - ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego,
    - ministra właściwego do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa,
    - ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa,

- ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego,
  - ministra właściwego do spraw transportu,
  - ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
  - ministra właściwego do spraw zagranicznych,
- b) w randze wiceprezesa, wyznaczeni przez:
- Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
  - Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
  - Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych.

2. Sekretarza Zespołu wyznacza minister właściwy do spraw gospodarki spośród pracowników urzędu obsługującego tego ministra.

3. W przypadku, gdy co najmniej dwoma działami administracji rządowej, wymienionymi w ust. 1 pkt 3, kieruje jeden minister, wyznacza on do udziału w pracach Zespołu jednego sekretarza stanu albo podsekretarza stanu.

4. Członkowie Zespołu są obowiązani do:

- 1) uczestniczenia w posiedzeniach Zespołu, a w przypadku usprawiedliwionej nieobecności, wyznaczenia i pisemnego upoważnienia osoby w randze dyrektora departamentu albo zastępcy dyrektora departamentu, która będzie ich zastępowała na posiedzeniu;
- 2) sprawowania nadzoru i kontroli nad realizacją ustaleń Zespołu, w ramach swoich kompetencji.

5. W pracach Zespołu mogą brać udział, z głosem doradczym, osoby nie będące jego członkami, zaproszone przez przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego.

§ 4. 1. Posiedzenia Zespołu zwołuje się w zależności od potrzeb, jednak nie rzadziej niż raz na trzy miesiące.

2. Posiedzenie Zespołu zwołuje przewodniczący, z własnej inicjatywy lub na wniosek członka Zespołu zawierający projekt porządku obrad posiedzenia wraz z materiałami dotyczącymi zaproponowanych punktów porządku obrad.

§ 5. 1. Przewodniczący, nie później niż w terminie 7 dni przed dniem posiedzenia, zawiadamia członków Zespołu o miejscu, terminie i porządku posiedzenia.

2. Sekretarz, nie później niż w terminie 5 dni przed dniem posiedzenia, przekazuje członkom Zespołu pocztą, faksem lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, materiały dotyczące posiedzenia.

§ 6. 1. Posiedzeniom Zespołu przewodniczy przewodniczący albo wiceprzewodniczący.

2. Protokół z posiedzenia Zespołu sporządza sekretarz. Protokół podpisuje osoba przewodnicząca posiedzeniu oraz sekretarz Zespołu.

§ 7. 1. Zespół przyjmuje większością głosów pierwszy harmonogram prac na pierwszym posiedzeniu. Kolejne harmonogramy przyjmowane są na kolejne okresy roczne na ostatnim posiedzeniu odbywającym się w okresie objętym bieżącym harmonogramem.

2. Zespół podejmuje decyzje większością głosów w formie uchwał na posiedzeniach lub w trybie obiegowym.

3. Organizację oraz tryb pracy Zespołu może określać regulamin przyjęty przez Zespół.

§ 8. 1. W celu realizacji zadań Zespołu, powołuje się Stałe Grupy Robocze:

- 1) Stała Grupa Robocza do spraw Regulacji, w której skład wejdzie osoba wyznaczona przez każdego członka Zespołu;
- 2) Stała Grupa Robocza do spraw Zapewnienia Jednolitych Warunków Konkurencji Globalnej, w której skład wejdzie osoba wyznaczona przez członka Zespołu spośród osób obsługujących:

- a) urząd ministra właściwego do spraw gospodarki,
  - b) urząd ministra właściwego do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa,
  - c) urząd ministra właściwego do spraw transportu,
  - d) urząd ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
  - e) urząd ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej,
  - f) urząd ministra właściwego do spraw środowiska,
  - g) urząd ministra właściwego do spraw zagranicznych,
  - h) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
  - i) Urząd Regulacji Energetyki;
- 3) Stała Grupa Robocza do spraw Polityki Energetycznej i Klimatycznej, w której skład wejdzie osoba wyznaczona przez członka Zespołu spośród osób obsługujących:
- a) urząd ministra właściwego do spraw gospodarki,
  - b) urząd ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
  - c) urząd ministra właściwego do spraw środowiska,
  - d) Urząd Regulacji Energetyki,
  - e) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Przewodniczący Zespołu wskazuje przewodniczącego Stałej Grupy Roboczej z jej składu, który może zapraszać do jej prac także inne osoby, niż wymienione w ust. 1.

3. Do zadań Stałej Grupy Roboczej do spraw Regulacji należy:

- 1) przygotowanie propozycji założeń rozwiązań legislacyjnych usuwających lub obniżających zidentyfikowane bariery administracyjne i prawne wpływające na sytuację przemysłu metalurgicznego w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) opracowanie propozycji dobrych praktyk, mogące mieć wpływ na sytuację przemysłu metalurgicznego w Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Do zadań Stałej Grupy Roboczej do spraw Zapewnienia Jednolitych Warunków Konkurencji Globalnej należy:

- 1) identyfikacja barier handlowych oraz sposobów ich wyeliminowania;
- 2) identyfikacja nieuczciwych praktyk na rynku surowców i wyrobów metalurgicznych oraz sposobów ich wyeliminowania;
- 3) poprawa konkurencyjności sektora metalurgicznego w Rzeczypospolitej Polskiej poprzez propozycje polepszenia dostępu do rynku i do podstawowych surowców;
- 4) wypracowanie propozycji narzędzi wsparcia kluczowych sektorów wykorzystujących wyroby metalurgiczne.

5. Do zadań Stałej Grupy Roboczej do spraw Polityki Energetycznej i Klimatycznej należy:

- 1) przegląd czynników mających wpływ na efektywność energetyczną produkcji metalurgicznej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) analiza zasadności wprowadzenia w Rzeczypospolitej Polskiej przewidzianych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 140 z 5.6.2009, str. 63) rekompensat dla przemysłów energochłonnych najbardziej narażonych na wzrost kosztów energii;
- 3) weryfikacja wpływu propozycji w zakresie polityki klimatycznej UE na pozycję konkurencyjną sektora metalurgicznego w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) przegląd stopnia konkurencyjności przemysłu metalurgicznego w Rzeczypospolitej Polskiej pod kątem cen nośników energii;
- 5) identyfikacja sposobów przeciwdziałania zjawisku ucieczki emisji.

6. W pracach Stałej Grupy Roboczej, jako osoba wyznaczona przez członka Zespołu, uczestniczy osoba w randze dyrektora departamentu, zastępcy dyrektora departamentu albo naczelnika wydziału.

7. W celu realizacji zadań Zespołu przewodniczący Zespołu, z własnej inicjatywy albo na wniosek członka Zespołu, może tworzyć grupy robocze lub zespoły doradcze złożone z osób wyznaczonych według potrzeby przez członków Zespołu, przy czym ust. 2 i ust. 6 stosuje się odpowiednio.

8. Zadania grup roboczych lub zespołów doradczych oraz harmonogram ich prac określa Zespół na pierwszym posiedzeniu lub w miarę potrzeb na kolejnych posiedzeniach.

§ 9. 1. Organy administracji rządowej oraz podległe im jednostki organizacyjne, na wniosek przewodniczącego Zespołu, udzielają Zespołowi, w ramach swoich kompetencji, pomocy przy wykonywaniu jego zadań, w szczególności przedstawiają niezbędne informacje i dokumenty.

2. Zespół może wykorzystywać opracowania, analizy, raporty lub ekspertyzy przygotowywane przez zewnętrznych ekspertów.

§ 10. 1. Przewodniczący Zespołu przedstawia Prezesowi Rady Ministrów roczne sprawozdania z realizacji zadań Zespołu w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, za który składane jest sprawozdanie.

2. Końcowe sprawozdanie z realizacji zadań Zespołu przewodniczący Zespołu przedstawi Prezesowi Rady Ministrów w terminie 30 dni po zakończeniu prac Zespołu.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 i 2, w szczególności powinno zawierać:

- 1) dane identyfikacyjne (osoba sporządzająca i zatwierdzająca dokument, podstawa prawna utworzenia Zespołu, okres objęty sprawozdaniem);
- 2) określenie postępów w pracach Zespołu w odniesieniu do zadań Zespołu wraz z opisem sposobu ich realizacji;
- 3) wnioski płynące z prac Zespołu;
- 4) harmonogram na kolejny okres, z wyjątkiem końcowego sprawozdania;
- 5) informacje o ewentualnych zagrożeniach realizacji celów przez Zespół;
- 6) określenie liczby i dat posiedzeń w okresie sprawozdawczym;
- 7) informacje dotyczące celowości dalszego istnienia Zespołu;
- 8) inne niezbędne informacje o funkcjonowaniu Zespołu.

4. Do sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 i 2, należy dołączyć kopie podjętych uchwał lub innych istotnych dokumentów.

§ 11. 1. Obsługę administracyjno-biurową Zespołu zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Za udział w pracach Zespołu nie przysługuje wynagrodzenie ani zwrot kosztów.

§ 12. Zespół zakończy pracę po akceptacji przez Prezesa Rady Ministrów sprawozdania, o którym mowa w § 10 ust. 2.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

ZA ZGODNOŚĆ POD
WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I
REDAKCYJNYM

DYREKTOR
Departamentu Prawnego

16.09.2014.
Monika Stucińska
radca prawny

UZASADNIENIE

Propozycja powołania Międzyresortowego Zespołu do spraw Przemysłu Metalurgicznego, zwanego dalej „Zespołem”, jest m.in. odpowiedzią na wnioski środowiska biznesowego działającego w sektorze metalurgicznym, reprezentowanego przez organizacje samorządu gospodarczego (Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa oraz Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu), kierowane do Senatu, Prezesa Rady Ministrów i Ministra Gospodarki. Zespół stanowił będzie odpowiednią dla przedstawicieli tych i innych organizacji platformę, na której będą oni mogli prezentować swoje opinie i stanowiska oraz propozycje rozwiązań problemów utrudniających działalność gospodarczą zarówno podmiotom z sektora metalurgicznego, jak również podmiotom nabywającym jego wyroby.

Mając na celu poprawę konkurencyjności sektora metalurgicznego w Polsce, w tym lepsze wykorzystanie zdolności produkcyjnych i ściśle związane z tym powstrzymanie dalszego spadku zatrudnienia, przedstawiciele sektora wnioskowali o doraźne rozwiązania, które powinny ułatwić ich działanie w Polsce poprzez eliminowanie lub ograniczanie różnych barier w ich działalności. Wiele z tych spraw wymaga jednak podjęcia działań na poziomie Unii Europejskiej i uzyskania odpowiedniego poparcia państw członkowskich, Komisji Europejskiej i innych instytucji Unii Europejskiej oraz sektora metalurgicznego Unii Europejskiej. Także w perspektywie średnio- i długookresowej przedstawiciele sektora metalurgicznego w Polsce proponują różne rozwiązania lub zwracają uwagę na pojawiające się zagrożenia i problemy. Wszystko to pozostaje na ogół poza właściwością Ministra Gospodarki oraz wymaga zaangażowania innych ministerstw i urzędów centralnych. Problemy sektora związane są z: energetyką, ochroną środowiska (emisje gazów, odpady), obrotem wyrobami i surowcami, globalizacją rynku przy jednoczesnym protekcjonizmie wielu państw trzecich, nieuczciwą konkurencją i niedozwoloną pomocą publiczną, zamówieniami publicznym, zapewnieniem odpowiednich kadr i innymi ograniczeniami.

Sektor metalurgiczny (dział 24 „produkcja metali” Polskiej Klasyfikacji Działalności – PKD 2007) jest nadal istotną częścią polskiej gospodarki i „przetwórstwa przemysłowego” (sekcja C w PKD 2007) pod względem zatrudnienia oraz przychodów. W 2012 r. zatrudniał 63,6 tys. osób, co stanowiło 2,2 % zatrudnionych „przetwórstwa przemysłowego”, a wartość jego produkcji sprzedanej wyniosła 45,8 mld zł, czyli 3,7 % tej sekcji.

Jest to tzw. przemysł ciężki, energochłonny i surowcowy. Odbiorcami jego wyrobów są m.in. sektory: budowlany, motoryzacyjny, maszynowy, elektrotechniczny, górniczy i energetyczny (wytwarzanie energii konwencjonalnej, jądrowej, czy ze źródeł odnawialnych). Sektor metalurgiczny wymaga intensywnej działalności badawczo-rozwojowej. Złomy metali można wykorzystywać niemal bez końca jako surowiec, a przy odpowiedniej polityce może to nawet obniżać emisje i wytwarzanie odpadów w stosunku do wykorzystywania surowców pierwotnych, np. rud i koncentratów metali.

Minister Gospodarki zamierza wspierać ten sektor w Polsce w zakresie dozwolonym przez przepisy prawa. Zasadnicze znaczenie będzie miało wzmocnienie konkurencyjności tego sektora oraz jego wspieranie w wykorzystywaniu możliwości wzrostu na rynkach światowych, czyli:

- 1) co najmniej utrzymanie aktualnej bazy produkcyjnej, co związane jest z dążeniem do zapewnienia jak największej liczby miejsc pracy bezpośrednio w przemyśle metalurgicznym w Polsce, jak i w sektorach z nim powiązanych;
- 2) rozszerzenie rynków zbytu dla produktów polskiego przemysłu metalurgicznego (rynek unijny i państwa trzecie).

Wobec nowych wyzwań, przed jakimi stanął w sytuacji kryzysowej przemysł metalurgiczny w Polsce, a także biorąc pod uwagę istotną rolę polskiego przemysłu w gospodarce i jego udział w polskim eksporcie, konieczne jest powołanie międzyresortowej platformy w postaci wnioskowanego Zespołu, który w oparciu o monitorowanie sytuacji na europejskim i polskim rynku metalurgicznym będzie podejmował konieczne działania ukierunkowane na rozwiązywanie problemów i zapobieganie zagrożeniom lub ograniczanie ich skutków, w tym opracowywanie propozycji rozwiązań legislacyjnych. Powołanie Zespołu ustanowi międzyresortową platformę:

- 1) identyfikującą kompleksowe i specyficzne dla sektora metalurgicznego w Polsce problemy i bariery;
- 2) koordynującą działania jednostek administracji rządowej mających wpływ na konkurencyjność i warunki działania przemysłu metalurgicznego w Polsce;
- 3) mającą także na uwadze zapewnienie:
  - a) globalnej konkurencyjności tego sektora, w tym jego innowacyjności,
  - b) jak najlepszej współpracy administracji rządowej z najważniejszymi podmiotami sektora.

Proponujemy, aby do zadań Zespołu należało:

- 1) monitorowanie sytuacji sektora metalurgicznego w Polsce, Unii Europejskiej i na świecie;
- 2) koordynacja i monitorowanie realizacji działań ukierunkowanych na:
  - a) utrzymanie i rozwój bazy produkcyjnej przemysłu metalurgicznego w Polsce,
  - b) rozszerzenie rynków zbytu dla jego wyrobów,
  - c) wzrost innowacyjności i globalnej konkurencyjności tego sektora w Polsce;
- 3) wykonywanie czynności związanych z koordynowaniem i monitorowaniem działań administracji rządowej w związku z pracami Grupy Wysokiego Szczebla do spraw Przyszłości Sektora Stalowego Unii Europejskiej i komunikatem Komisji Europejskiej z dnia 11 czerwca 2013 roku „Plan działania na rzecz konkurencyjnego i zrównoważonego przemysłu stalowego w Europie” (COM(2013) 407 final) oraz innych inicjatyw i gremiów Unii Europejskiej dotyczących przemysłu metalurgicznego;
- 4) opracowywanie propozycji założeń rozwiązań legislacyjnych, wpływających na poprawę sytuacji przemysłu metalurgicznego w Polsce;
- 5) opracowanie dobrych praktyk mogących mieć wpływ na ten sektor.

Zespół będzie także koordynował krajowe prace w ramach udziału Polski w działalności instytucji unijnych dotyczących sektora metalurgicznego. Zapewni to lepsze wykonywanie czynności związanych z koordynowaniem i monitorowaniem działań administracji rządowej, w tym przygotowanie stanowisk polskich przedstawicieli do prezentowania ofensywnych i defensywnych interesów na forum instytucji unijnych. Obecnie jest to ww. Grupa Wysokiego Szczebla do spraw sektora stalowego w ramach inicjatywy i ww. komunikatu Komisji Europejskiej, ale prace Zespołu dotyczyć też będą ewentualnych kolejnych inicjatyw lub innych formacji działających w ramach Unii Europejskiej dotyczących sektora metalurgicznego.

Zarządzenie nie zawiera przepisów technicznych i tym samym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Zakres zarządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej i nie wymaga przedstawienia instytucjom i organom Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Projekt Zarządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie Zespołu do spraw Przemysłu Metalurgicznego</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo wiodące: Ministerstwo Gospodarki</p> <p>Ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Finansów, Ministerstwo Środowiska, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju, Ministerstwo Skarbu Państwa, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Ministerstwo Edukacji Narodowej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Urząd Regulacji Energetyki, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Urząd Zamówień Publicznych</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Podsekretarz Stanu Grażyna Henclewska</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Dyrektor Departamentu Innowacji i Przemysłu MG</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło:</p> <p>Nr w wykazie prac .....</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Postępujące zmniejszenie konkurencyjności metalurgii polskiej, UE i na świecie na tle „Planu działania na rzecz konkurencyjnego i zrównoważonego przemysłu stalowego UE” Komisji Europejskiej

Światowe spowolnienie gospodarcze ostatnich lat negatywnie wpłynęło na kondycję polskiego i europejskiego przemysłu metalurgicznego. Ograniczenie popytu ze strony przemysłu przetwórczego pograżyło zarówno branżę stalową, jak również, produkcję metali nieżelaznych. Jak nigdzie indziej, problemy te szczególnie dotknęły przemysł metalurgiczny w Europie.

Globalna produkcja stali w 2007 r. wyniosła 1 347 mln ton, z tego w krajach UE osiągnęła poziom 210 mln ton. W 2013 r. produkcja wzrosła do 1 607 mln ton (wzrost na świecie o 17%), z czego w UE spadła do 166 mln ton (spadek o 21%). Produkcja stali w Polsce w powyższym okresie skurczyła się jeszcze bardziej, tj. o 25%. W efekcie w UE, w tym także w Polsce, utrzymuje się znacząca nadwyżka mocy produkcyjnych. Przemysł stalowy od dziesięcioleci pełni przy tym rolę fundamentu gospodarek narodowych państw europejskich. Jego doniosłość i waga dla całej gospodarki legła u podstaw utworzenia Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali („EWWiS”), której priorytetem był rozwój stalownictwa jako przemysłu strategicznego dla gospodarek państw europejskich. Kryzys zapoczątkowany w 2008 r. unaoczniał niski poziom konkurencyjności europejskiego przemysłu stalowego na tle globalnej konkurencji (spadek produkcji stali w UE na tle ogólnoświatowego wzrostu).

W odpowiedzi na wyzwania globalnego rynku stali oraz słabnącą konkurencyjność przemysłu stalowego w Europie, Komisja Europejska („KE”) w dniu 11 czerwca 2013 r. przyjęła komunikat pt. „Plan działania na rzecz konkurencyjnego i zrównoważonego przemysłu stalowego w Europie” (COM(2013) 407 final) (ang. *Steel Action Plan*; „SAP”). SAP zawiera analizę problemów europejskiej branży stalowej i propozycje działań, które wpłyną na zwiększenie jej konkurencyjności na arenie międzynarodowej.

Zgodnie z założeniami, w ramach SAP prace są podejmowane w następujących obszarach, które uznano za kluczowe dla przywrócenia równowagi unijnej branży hutniczej, tj.: utworzenie właściwych ram regulacyjnych dla zapewnienia wysokiej konkurencyjności hutnictwa stali w UE; działania na rzecz zwiększania popytu na wyroby stalowe; wyrównanie szans w handlu międzynarodowym surowcami i wyrobami stalowymi; polityka klimatyczna, polityka energetyczna i efektywność energetyczna produkcji; wspieranie innowacyjności oraz sytuacja na rynku pracy. Jak wskazano w SAP, prace w powyższych obszarach winny być realizowane na poziomie unijnym, a także przez zainteresowane Państwa Członkowskie.

Kompleksowe działania w celu zaktualizowania polityki względem przemysłu stalowego na poziomie krajowym podjęły równolegle niektóre Państwa Członkowskie będące największymi producentami stali w UE. Jako przykład takich działań należy wskazać podjęte w Hiszpanii działania na rzecz utworzenia lustrzanego procesu względem SAP, lecz odbywającego się wyłącznie na poziomie krajowym (tzw. *Mesa del Acero*), którego efektem ma być zaprojektowanie narzędzi oraz działań legislacyjnych i organizacyjnych mających na celu poprawę poziomu konkurencyjności hiszpańskiego hutnictwa stali. Analogiczną inicjatywę ogłosił rząd włoski. Pakiet rozwiązań na rzecz poprawy sytuacji lokalnego hutnictwa ogłosił niedawno także rząd Wielkiej Brytanii w ramach działań mających na celu re-industrializację (tzw. *reshoring initiative*). Ostatnio własną inicjatywę podjął także rząd Słowacji.

Takie nadzwyczajne skupienie uwagi Państw Członkowskich na przemyśle stalowym nie może dziwić w świetle

postępujących przypadków trwałego ograniczania zdolności produkcyjnych i powiązanych z tym zwolnień pracowników. Zgodnie z szacunkami ekspertów branżowych, w najbliższych latach zdolności produkcyjne w UE będą nadal likwidowane z racji utrzymującej się nadwyżki mocy produkcyjnych sięgającej ok. 80 mln ton stali. Wartość ta odpowiada aż dziesięciokrotności poziomu rocznej produkcji stali w Polsce. W zestawieniu z faktem, iż produkcja stali w Polsce stanowi jedynie 5% jej europejskiego poziomu, dostrzec należy istotne ryzyko marginalizacji pozycji polskiego przemysłu stalowego w UE. Warto przy tym podkreślić, że – pomimo pozornych nadwyżek mocy produkcyjnych – Polska od kilku lat jest importerm netto stali (tzn. import stali i wyrobów stalowych do Polski przewyższa eksport z naszego kraju). Oznacza to, iż na dynamicznym wzroście gospodarczym naszej gospodarki (napędzanym m.in. zwiększonymi inwestycjami infrastrukturalnymi i budowlanymi w ostatnich latach) w trakcie ostatniego dziesięciolecia skorzystali w głównej mierze zagraniczni producenci, a nie krajowy przemysł stalowy, choć został on gruntownie zrestrukturyzowany i w całości sprywatyzowany, w większości przy udziale kapitału zagranicznego. Taka sytuacja dowodzi niskiego poziomu międzynarodowej konkurencyjności produkcji stali w Polsce, co bezpośrednio przekłada się na zmniejszone wykorzystanie mocy produkcyjnych w polskich zakładach produkcyjnych oraz na ograniczenia w zatrudnieniu. Warto przy tym zwrócić szczególną uwagę, że tylko w 2013 roku pracę w sektorze stalowym straciło ponad 1800 osób. Warto podkreślić, że te przypadki likwidacji miejsc pracy w Polsce wiążą się wprost ze zjawiskiem przenoszenia produkcji z Rzeczypospolitej Polskiej do krajów spoza UE, tzw. *carbon leakage*.

Jednocześnie, w tym miejscu należy podkreślić, iż specyfika Rzeczypospolitej Polskiej – w tym przede wszystkim historyczne i gospodarcze, w tym surowcowe uwarunkowania w naszym kraju – przemawiają za kompleksowym traktowaniem metalurgii w Polsce, co oznacza potrzebę uwzględnienia w dyskusji również sytuacji rynku metali nieżelaznych. Należy zaznaczyć, iż sytuacja tych producentów ulega ciągłemu pogorszeniu. Jako przykład można wskazać fakt, że od kilku lat ze względu na wysokie koszty energii elektrycznej Polska nie jest już producentem pierwotnego aluminium hutniczego (na skutek zamknięcia Huty Aluminium Konin w 2009 r.), przez co obecnie opieramy się w tym zakresie w całości na jego imporcie. Można również obserwować stopniowe pogorszenie się rentowności produkcji miedzi w Polsce, co wynika z systematycznego spadku cen miedzi na światowych rynkach oraz wprowadzenia znaczących obciążeń z tytułu podatku od wydobycia niektórych kopalin. Specyficzna dla Polski jest również sytuacja jej produkcji cynku i ołowiu. W najbliższej przyszłości rentowność produkcji metali nieżelaznych w Polsce będzie uwarunkowana również wyczerpywaniem się dotychczas eksploatowanych złóż. Sytuacja ta bezpośrednio wpływa na losy 3000 pracowników związanych z produkcją cynku i ołowiu.

Problemy i zagrożenia wynikające dostępu do bazy surowcowej przemysłu metali nieżelaznych nie dotyczą tylko zasobów naturalnych w postaci rud metali. Nie mniej ważną kwestią jest dostęp do złomów metali nieżelaznych i właściwe wykorzystanie zasobów, jakie Polska w tym zakresie posiada. Niestety, od szeregu lat obserwuje się niekorzystny trend w wymianie handlowej w złomach metali nieżelaznych. W 2013 r. z Polski wyeksportowano 351 tys. ton złomów metali nieżelaznych o wartości ponad 2,2 mld PLN. W 2013 r. do Polski sprowadzono 245 tys. ton złomów metali nieżelaznych o wartości prawie 2 mld PLN. Przewaga eksportu w tym sektorze oznacza wyzbywanie się cennych zasobów, eksport energii zawartej w surowcach wtórnych i utrzymywanie miejsc pracy w branży metali nieżelaznych poza granicami Polski. Tymczasem np. europejski przemysł aluminiowy, ale też i polski przemysł aluminiowy skazany jest na recykling aluminium przede wszystkim ze względu na wysokie koszty energii. Dodatkowo na import aluminium spoza Unii Europejskiej nałożone jest cło, które ma szczególne znaczenie w przypadku polskiego przemysłu aluminiowego.

Polska od wielu lat jest eksporterem netto złomów metali nieżelaznych. Eksport złomów metali nieżelaznych z Polski wynika przede wszystkim z braku odpowiednich technologii do przerobu wszystkich rodzajów złomów odzyskiwanych ze zużytych produktów. Polska eksportuje duże ilości złomów stali nierdzewnej ze względu na brak przemysłu wykorzystującego tego typu surowiec.

Te niekorzystne trendy powinny być jak najszybciej odwrócone, tym bardziej, że Polska może wykorzystać w znacznie większym stopniu produkty finalne produkcji wtórnej metali.

Biorąc pod uwagę malejącą konkurencyjność całej branży metalurgicznej w Rzeczypospolitej Polskiej w kontekście globalnym i europejskim, a także intensywne działania na rzecz poprawy konkurencyjności przemysłu stalowego realizowane na poziomie poszczególnych Państw Członkowskich, konieczne jest więc pilne podjęcie przez Rząd RP działań mających na celu wypracowanie kompleksowej polityki ds. przemysłu metalurgicznego.

Podejście Rządów poszczególnych państw członkowskich dowodzi, że opracowanie unijnego „Planu działania na rzecz europejskiego przemysłu stalowego” samo w sobie nie musi doprowadzić do rozwiązania problemów metalurgii na poziomie krajowym. Co więcej, aktywność innych Państw Członkowskich na polu kształtowania polityki przemysłowej wywołana bezpośrednio pracami w ramach SAP może tym bardziej pogorszyć sytuację polskiego przemysłu metalurgicznego. Konieczne jest więc podjęcie zdecydowanych działań na poziomie krajowym, gdyż to partykularne interesy poszczególnych państw oraz ich polityka względem metalurgii zdecyduje o pozycji konkurencyjnej ich przedsiębiorstw metalurgicznych zarówno w ramach UE, jak i na świecie. W sytuacji, gdy UE opracowuje wspólny Plan dla stali, dostrzegając katastrofalną sytuację sektora, a poszczególne Państwa Członkowskie już podejmują zdecydowane kroki zaradcze, brak analogicznych działań w Polsce byłby dodatkowym zagrożeniem i może mieć negatywne skutki nie tylko dla polskiej metalurgii, ale dla całej gospodarki i struktury zatrudnienia.

Warto również podkreślić, że po zapoznaniu się z sytuacją branży metalurgicznej w Polsce, Komisja Gospodarki Narodowej Senatu RP oraz Komisja Budżetu i Finansów Publicznych Senatu RP wydały w dniu 5 marca 2014 r. wspólne stanowisko w sprawie sytuacji branży metalurgicznej w Polsce. W stanowisku tym obie komisje wyraziły obawę o

przyszłość polskich hut oraz zaniepokojenie potencjalnymi skutkami społecznymi zwolnień pracowników. W opinii ww. Komisji Senatu, istnieje pilna potrzeba wsparcia sektora metalurgicznego, wprowadzenia ram regulacyjnych umożliwiających jego rozwój jak również złagodzenia istniejących obciążeń regulacyjnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Powołanie Zespołu do spraw Sektora Metalurgicznego zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów w trybie art. 12 ust. 1 pkt 3 ustawy o Radzie Ministrów

Mając na uwadze obszary wskazane w SAP, a także wieloaspektowy charakter kwestii istotnych dla metalurgii w UE i Polsce, przygotowanie rozwiązań wspomagających konkurencyjność polskiego przemysłu metalurgicznego wymaga wypracowania kompleksowej polityki Rządu RP, stanowiącej uwzględnienie SAP w kontekście polskich realiów przemysłowych. Z tego względu – przede wszystkim z uwagi na wskazaną wieloaspektowość, tj.:

- (i) ramy regulacyjne dotyczące przemysłu metalurgicznego,
- (ii) kwestie popytu na wyroby metalowe,
- (iii) konkurencyjne miejsce przemysłu metalurgicznego w obrocie międzynarodowym,
- (iv) zagadnienia polityki energetycznej i klimatycznej,
- (v) innowacje w przemyśle metalurgicznym,
- (vi) wymiar społeczny;

skuteczne wypracowanie kompleksowej polityki Rządu RP wobec przemysłu metalurgicznego wymaga możliwie szerokiej współpracy i otwartego dialogu przedstawicieli poszczególnych resortów i przemysłu metalurgicznego. Dialog ten – przy uwzględnieniu wsparcia przedstawicieli przemysłu metalurgicznego – pozwoli zagwarantować skuteczność prowadzonych działań i proponowanych rozwiązań oraz zaadresować pełne spektrum kwestii istotnych dla przedsiębiorstw metalurgicznych w Polsce.

Zadania Zespołu

Do zadań Zespołu powinno należeć:

- 1) monitorowanie sytuacji sektora metalurgicznego na świecie, w Unii Europejskiej i w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) koordynacja i monitorowanie realizacji działań ukierunkowanych na:
  - a) utrzymanie i rozwój bazy produkcyjnej przemysłu metalurgicznego w Rzeczypospolitej Polskiej,
  - b) rozszerzenie rynków zbytu dla wyrobów przemysłu metalurgicznego wyprodukowanych w Rzeczypospolitej Polskiej,
  - c) wzrost innowacyjności i globalnej konkurencyjności sektora metalurgicznego w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) wykonywanie czynności związanych z koordynowaniem i monitorowaniem działań administracji rządowej w związku z pracami Grupy Wysokiego Szczebla do spraw Przyszłości Sektora Stalowego UE i Komunikatem Komisji Europejskiej z dnia 11 czerwca 2013 roku „Plan działania na rzecz konkurencyjnego i zrównoważonego przemysłu stalowego w Europie” (COM(2013) 407 *final*) oraz innych inicjatyw i gremiów Unii Europejskiej dotyczących przemysłu metalurgicznego;
- 4) opracowywanie propozycji założeń rozwiązań legislacyjnych, wpływających na poprawę sytuacji przemysłu metalurgicznego w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) opracowanie dobrych praktyk mogących mieć wpływ na sektor metalurgiczny w Rzeczypospolitej Polskiej.

Mając na uwadze zakres zadań Zespół na pierwszym posiedzeniu przyjmuje pierwszy harmonogram prac (na okres umożliwiający złożenie sprawozdania w przewidzianym Zarządzeniem terminie). Kolejne harmonogramy przyjmowane będą przez Zespół na następujące po sobie okresy roczne na ostatnim posiedzeniu objętym poprzednim harmonogramem.

Skład Zespołu

W skład Zespołu, ze względu na szeroki zakres zadań, kompleksowość diskutowanych zagadnień i wagę diskutowanych problemów, powinni wejść:

- 1) **przewodniczący** - minister właściwy do spraw gospodarki;
- 2) **wiceprzewodniczący** - w randze sekretarza stanu albo podsekretarza stanu wyznaczony przez ministra właściwego do spraw gospodarki;
- 3) **członkowie**:
  - a) w randze sekretarza stanu albo podsekretarza stanu wyznaczeni przez:
    - ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej,
    - ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
    - ministra właściwego do spraw środowiska,
    - ministra właściwego do spraw nauki,
    - ministra właściwego do spraw pracy,
    - ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania,
    - ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego,
    - ministra właściwego do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa;
    - ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa,
    - ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego,

- ministra właściwego do spraw transportu,
  - ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
  - ministra właściwego do spraw zagranicznych;
- b) w randze wiceprezesa, wyznaczeni przez:
- Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
  - Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
  - Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych.

Sekretarza Zespołu wyznacza minister właściwy do spraw gospodarki spośród pracowników urzędu obsługującego tego ministra.

Do uczestniczenia w pracach Zespołu, z głosem doradczym, przewodniczący może zaprosić inne osoby, niebędące członkami Zespołu.

Realizacja zadań

Ze względu na szeroki zakres tematyczny oraz zakładany duży poziom szczegółowości diskutowanych i projektowanych rozwiązań, a także konieczność zapewnienia możliwości procedowania równolegle kluczowych dla metalurgii zagadnień, prace Zespołu powinny toczyć się w grupach roboczych, których celem będzie wypracowanie rozwiązań legislacyjnych i organizacyjnych umożliwiających przyjęcie kompleksowej polityki Rządu RP w sprawie przemysłu metalurgicznego w Polsce.

Ze względu na istotność i kompleksowość problemów objętych obszarami:

- (i) ramy regulacyjne dotyczące przemysłu metalurgicznego,
- (ii) konkurencyjne miejsce przemysłu metalurgicznego w obrocie międzynarodowym,
- (iii) zagadnienia polityki energetycznej i klimatycznej,

prace ich dotyczące powinny zostać skoncentrowane w 3 stałych grupach roboczych, powoływanych Zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów.

Do zadań stałej grupy roboczej odpowiedzialnej za ramy regulacyjne dotyczące przemysłu metalurgicznego powinno należeć:

- 1) przygotowanie propozycji założeń rozwiązań legislacyjnych usuwających lub obniżających zidentyfikowane bariery administracyjne i prawne wpływające na sytuację przemysłu metalurgicznego w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) opracowanie propozycji dobrych praktyk, mogące mieć wpływ na sytuację przemysłu metalurgicznego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Do zadań stałej grupy roboczej koncentrującej się na konkurencyjnym miejscu przemysłu metalurgicznego w obrocie międzynarodowym powinna należeć:

- 1) identyfikacja barier handlowych oraz sposobów ich wyeliminowania;
- 2) identyfikacja nieuczciwych praktyk na rynku surowców i wyrobów metalurgicznych oraz sposobów ich wyeliminowania;
- 3) poprawa konkurencyjności sektora metalurgicznego w Rzeczypospolitej Polskiej poprzez propozycje polepszenia dostępu do rynku i do podstawowych surowców,
- 4) wypracowanie propozycji narzędzi wsparcia kluczowych sektorów wykorzystujących wyroby metalurgiczne.

Do zadań stałej grupy roboczej do spraw polityki energetycznej i klimatycznej powinny należeć:

- 1) przegląd czynników mających wpływ na efektywność energetyczną produkcji metalurgicznej w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) analiza zasadności wprowadzenia w Rzeczypospolitej Polskiej przewidzianych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 140 z 5.6.2009, str. 63) rekompensat dla przemysłów energochłonnych najbardziej narażonych na wzrost kosztów energii,
- 3) weryfikacja wpływu propozycji w zakresie polityki klimatycznej UE na pozycję konkurencyjną sektora metalurgicznego w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) przegląd stopnia konkurencyjności przemysłu metalurgicznego w Rzeczypospolitej Polskiej pod kątem cen nośników energii,
- 5) identyfikacja sposobów przeciwdziałania zjawisku ucieczki emisji.

W pozostałym zakresie powołanie grup roboczych lub zespołów doradczych w miarę potrzeb zostanie powierzone przewodniczącemu Zespołu na wniosek członków Zespołu lub z inicjatywy własnej.

Skład stałych grup roboczych powinien zostać określony Zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów. Ze względu na konieczność zapewnienia właściwej reprezentacji w pracach stałych grup roboczych, grup roboczych lub zespołów doradczych *ad hoc* powinna wziąć udział osoba w randze dyrektora departamentu, zastępcy dyrektora departamentu albo naczelnika wydziału.

W skład stałej grupy roboczej odpowiedzialnej za ramy regulacyjne dotyczące przemysłu metalurgicznego powinna wejść osoba wyznaczona przez każdego członka Zespołu.

W skład stałej grupy roboczej koncentrującej się na konkurencyjnym miejscu przemysłu metalurgicznego w obrocie międzynarodowym powinna wejść osoba wyznaczona przez członka Zespołu spośród osób obsługujących:

- urząd ministra właściwego do spraw gospodarki,
- urząd ministra właściwego do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa,
- urząd ministra właściwego do spraw transportu,
- urząd ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
- urząd ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej,
- urząd ministra właściwego do spraw środowiska,
- urząd ministra właściwego do spraw zagranicznych,
- Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- Urząd Regulacji Energetyki.

W skład stałej grupy roboczej do spraw polityki energetycznej i klimatycznej powinna wejść osoba wyznaczona przez członka Zespołu spośród osób obsługujących:

- urząd ministra właściwego do spraw gospodarki,
- urząd ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
- urząd ministra właściwego do spraw środowiska,
- Urząd Regulacji Energetyki,
- Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W pracach stałych grupach roboczych oraz grup roboczych lub zespołów doradczych *ad hoc* na zaproszenie przewodniczącego Zespołu mogą uczestniczyć także inne osoby.

Sprawozdania z prac

W celu zagwarantowania właściwego nadzoru Prezesa Rady Ministrów nad pracami Zespołu, przewodniczący Zespołu przedstawi Prezesowi Rady Ministrów roczne sprawozdania z realizacji zadań Zespołu w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, za który składane jest sprawozdanie. Końcowe sprawozdanie z realizacji zadań Zespołu przewodniczący Zespołu przedstawi Prezesowi Rady Ministrów w terminie 30 dni po zakończeniu prac Zespołu. Sprawozdanie roczne powinno w szczególności zawierać określenie postępów w pracach Zespołu w odniesieniu do zadań nałożonych zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów (wraz z opisem sposobu realizacji zadań), wnioski płynące z prac Zespołu oraz informacje o ewentualnych zagrożeniach realizacji celów przez Zespół, jak również harmonogram prac na kolejny okres, a także kwestie organizacyjne (np. określenie liczby i dat posiedzeń w okresie sprawozdawczym). W razie konieczności Zespół może korzystać z opinii i ekspertyz wykonanych przez zewnętrznych ekspertów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Problem spadku konkurencyjności europejskiego przemysłu stalowego został dostrzeżony przez KE stosunkowo późno, biorąc pod uwagę stałe obniżanie popytu na europejskie produkty stalowe od 2007 roku. Jednym z powodów, które doprowadziły do obecnej niekorzystnej sytuacji przemysłu stalowego, była zmiana prymatu przemysłu UE, a zwłaszcza jego sektorów energochłonnych, na rzecz gospodarki opartej o sektor usług. W kilka lat po wygaśnięciu bytu prawnego EWWiS zaobserwowano spadek produkcji stali w hutach unijnych. Powyższe potwierdza fakt, iż mimo niemalże stałego corocznego wzrostu globalnej produkcji stali na przestrzeni ostatnich 20 lat, poziom produkcji w UE utrzymywał się na relatywnie niezmiennym poziomie, a w ostatnich latach drastycznie spadał.

Odpowiedzią KE na wyzwania globalnego popytu na stal oraz słabnącą konkurencyjność europejskiego przemysłu stalowego jest Komunikat - Plan działania na rzecz konkurencyjnego i zrównoważonego przemysłu stalowego UE. Plan zakłada analizę problemów europejskiej branży stalowej w celu podjęcia działań, które wpłyną na poprawę jej konkurencyjności na arenie globalnej. Do głównych obszarów działania stanowiących podwaliny SAP należą:

1. **Właściwe ramy regulacyjne** – działania koncentrujące się m.in. na wprowadzeniu regulacji wspierających wzrost konkurencyjności europejskiego przemysłu stalowego;
2. **Pobudzanie popytu na stal** – działania koncentrujące się m.in. na pobudzaniu popytu na produkty stalowe poprzez wsparcie kluczowych sektorów wykorzystujących stal (m.in. sektory budowlany i motoryzacyjny);
3. **Równe warunki działania na poziomie międzynarodowym** – działania koncentrujące się m.in. na rozwoju rynku stalowego poprzez zmniejszanie barier handlowych oraz nieuczciwych praktyk poprzez wypracowanie reakcji w ramach strategii dostępu do rynków, jak również na polepszeniu warunków dostępu do surowców;
4. **Polityka w zakresie energii, klimatu, efektywnej gospodarki zasobami i efektywności energetycznej na rzecz zwiększenia konkurencyjności** – działania koncentrujące się m.in. na zmniejszeniu cen energii, rozwiązywaniu kwestii związanych z polityką w zakresie klimatu oraz efektywnej gospodarki zasobami;
5. **Innowacje w przemyśle stalowym** – działania koncentrujące się m.in. na rozwoju innowacji technologicznych w sektorze stalowym, również w dziedzinie surowców (w tym recyklingu);
6. **Wymiar społeczny: zatrudnienie i potrzeby w zakresie umiejętności** – działania koncentrujące się m.in. na opracowaniu rozwiązań dotyczących przejściowej modyfikacji warunków zatrudnienia, wykorzystaniu unijnych funduszy i instrumentów politycznych w celu złagodzenia społecznych kosztów dostosowania oraz zapewnienie zachowania i rozwój umiejętności pracowników.

Plan działania KE wskazuje państwom członkowskim i przemysłowi liczne inicjatywy ukierunkowane na poprawę sytuacji sektora stalowego. Niektóre państwa podejmują już różne działania, w tym bardziej sformalizowane – np.

zespoły sektorowe, czy przygotowanie programów sektorowych.

Hiszpania

Jako przykład implementacji SAP na poziomie lokalnym wskazać należy inicjatywę Rządu Hiszpanii, który powołał rządowy zespół do spraw działania na rzecz przemysłu stalowego (*Mesa del Acero*). Grupa ta ma za zadanie opracowanie krajowego planu działania na rzecz przemysłu stalowego, który byłby odpowiednikiem SAP wdrażającym propozycje zawarte w Komunikacie KE.

Prace hiszpańskiego Zespołu prowadzone są w podziale na 4 grupy robocze pracujące w obrębie następujących obszarów:

- Właściwe ramy regulacyjne;
- Polityka klimatyczna;
- Ułatwienie dostępu do rynków zbytu;
- Polityka energetyczna.

Warto również podkreślić, iż w skład hiszpańskiego *Mesa del Acero* wchodzi przedstawiciele Ministerstw Przemysłu, Energetyki i Turystyki, Ministerstwa Przemysłu i Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Ministerstwa Rozwoju, a także przedstawiciele krajowej branży stalowej.

Włochy

Rząd Włoch zainicjował w marcu 2014 r. proces analogiczny do hiszpańskiego, którego celem jest podjęcie przez dedykowany rządowy Zespół międzyresortowy działań ukierunkowanych na poprawę konkurencyjności i efektywności energetycznej produkcji stali we Włoszech. Zgodnie z podpisanym porozumieniem, w skład Zespołu wejdą przedstawiciele ministerstwa rozwoju gospodarczego, ministerstwa infrastruktury i transportu oraz ministerstwa środowiska, a także przedstawiciele regionów i władz lokalnych zainteresowanych sytuacją lokalnego przemysłu stalowego. Zgodnie z pierwszymi ustaleniami, w ramach tego procesu przewiduje się finansowanie na poziomie ok. 110 milionów EUR.

Wielka Brytania

Rząd Wielkiej Brytanii podjął w ostatnim czasie szereg działań mających na celu odbudowę przemysłu w tym kraju (tzw. *reshoring initiative*). Na działania te składa się między innymi wsparcie finansowe dla przedsiębiorstw przemysłowych w zakresie systemu handlu uprawnieniami do emisji, jak również wypłata rekompensat, planowane działania na rzecz zmniejszenia kosztów energii oraz prace w zakresie umiejętności pracowników zatrudnionych w przemyśle.

Słowacja

W dniu 23 kwietnia 2014 r. rząd Republiki Słowacji przyjął „Plan działania na rzecz rozwoju konkurencyjnego i zrównoważonego przemysłu stalowego na Słowacji” (*Action Plan for a competitive and sustainable steel industry in Slovakia*), który – w dużej mierze bazując na dokumencie przyjętym przez Komisję Europejską – stanowić ma lokalną odpowiedź na proponowany przez KE SAP. Dokument ten adresując sześć obszarów wymienionych w SAP zakłada podjęcie na poziomie lokalnym działań ukierunkowanych na poprawę pozycji konkurencyjnej hutnictwa słowackiego na arenie międzynarodowej. Wśród zaplanowanych działań wymienione zostały m.in.:

- do 30.09.2014 r. - przygotowanie analizy krajowych obciążeń fiskalnych i pozafiskalnych, które wpływają na ostateczną cenę energii elektrycznej dla sektora energochłonnego (w tym również koszty wsparcia energii odnawialnej),
- analiza możliwości alokacji wpływów z systemu ETS dla projektów badań, rozwoju i innowacji prowadzonych przez przedsiębiorstwa energochłonne,
- do 30.09.2014 r. - zaproponowanie rozwiązania mające zredukować obciążenia wynikające z *National Nuclear Fund* w celu umocnienie długoterminowej konkurencyjności przemysłu,
- zaprojektowanie narzędzia regularnego szacowania i porównywania struktury kosztu nośników energii zużywanej przez sektor stalowy na Słowacji w porównaniu do konkurentów z Unii Europejskiej i państw trzecich.

Przykłady innych inicjatyw

Poza wymienionymi wyżej zabiegami podjętymi w celu wypracowania kompleksowych działań na rzecz przemysłu, Państwa Członkowskie wprowadzają rozwiązania mające na celu poprawę sytuacji sektora stalowego. Przykładowo należy w tym zakresie wskazać:

- **Niemcy** – wprowadzenie rekompensat dla przemysłu energochłonnego równoważących wzrost cen energii elektrycznej spowodowany wprowadzeniem Europejskiego Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji CO₂; przeznaczone dotychczas środki wynoszą ok. 350 milionów EUR.
- **Holandia** – planowane wprowadzenie systemu rekompensat dla przemysłu energochłonnego równoważących wzrost cen energii elektrycznej spowodowany wprowadzeniem Europejskiego Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji CO₂.
- **Słowacja** – wsparcie US Steel Kosice (lokalny producent stali) w łącznej kwocie ok. 300 milionów EUR mające na celu utrzymanie produkcji stali na Słowacji. Wsparcie to obejmuje m.in. obniżenie cen energii, wsparcie w inwestycjach, system rekompensat oraz korzystny podział przychodów z aukcji emisji CO₂.

Państwa Członkowskie, które od lat stopniowo kreowały konsekwentną i racjonalną politykę przemysłową w ramach dostępnych środków legislacyjnych (np. wprowadzenie zwolnienia z podatku akcyzowego od energii elektrycznej zużywanej w procesach metalurgicznych) dziś reagują poprzez dalsze wspieranie przemysłu dostępnymi narzędziami. Wskazane powyżej działania, które są podejmowane w ostatnim czasie przez Państwa Członkowskie ukazują wagę problemu spadku konkurencyjności europejskiego przemysłu metalurgicznego, a tym samym potwierdzają potrzebę wypracowania rozwiązań dla polepszenia sytuacji tej branży również w Polsce.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
(dodaj/usuń)			
(dodaj/usuń)			
(dodaj/usuń)			
(dodaj/usuń)			
(dodaj/usuń)			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zarządzania zostanie poddany konsultacjom społecznym przez przesłanie go do reprezentatywnych partnerów społecznych (NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacja Lewiatan, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Rzemiosła Polskiego, Business Center Club), a także do: Krajowej Izby Gospodarczej, Hutniczej Izby Przemysłowo-Handlowej oraz Izby Gospodarczej Metali Nieżelaznych i Recyklingu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ..... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Ocena wpływu na sektor finansów publicznych powinna być przeprowadzana dla poszczególnych propozycji rozwiązań wypracowanych przez Zespół do spraw Przemysłu Metalurgicznego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Ocena wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe powinna być przeprowadzana dla poszczególnych propozycji rozwiązań wypracowanych przez Zespół.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
<p>Komentarz: Ocena w zakresie obciążeń regulacyjnych powinna być przeprowadzana dla poszczególnych propozycji rozwiązań wypracowanych przez Zespół.</p>		
9. Wpływ na rynek pracy		
Ocena wpływu na rynek pracy powinna być przeprowadzana dla poszczególnych propozycji rozwiązań wypracowanych przez Zespół.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
<p>Wypracowanie pierwszych rozwiązań służących poprawie konkurencyjności globalnej sektora metalurgicznego w Polsce powinno nastąpić nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia powołania Zespołu. Na ich podstawie będą wypracowane wytyczne do zidentyfikowanych przez Zespół zmian legislacyjnych w celu ich ustawowego wdrożenia. Projekty te będą kierowane do prac Rady Ministrów. Monitorowanie przebiegu prac legislacyjnych RM pod kątem ich znaczenia dla sektora będą prowadzone na bieżąco.</p>		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ocena efektów będzie prowadzona ex-post dla poszczególnych propozycji rozwiązań wypracowanych przez Zespół, a w okresach rocznych będzie przeprowadzana analiza sytuacji sektora, w tym pod kątem efektów wprowadzonych wcześniej rozwiązań.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		